

## SCHORSING VAN ALLE VIJANDELIJKHEDEN

De vijandelijkheden zijn vanaf 11 November 11.55 ure voormiddag, op het gansche front geschorst.  
De voerste linie mag van dit tijdstip af langs vijandelijke zijde niet meer overschreden worden. Verdere bevelen volgen.  
Het Legerbestuur.

## DE WAPENSTILSTANDS-VOORWAARDEN

### De Officieele Tekst

1. — De Wapenstilstand treedt in, 6 uren na de onderteekening.
2. — Onmiddellijke ontruiming van België, Frankrijk, Elzas-Lotharingen, binnen de veertien dagen. Wat na dien termijn van troepen overblijft, wordt geïnterneerd of krijgsgevangen.
3. — Afgave van 5,000 zware kanonnen, 30,000 machinggeweren, 3,000 mijnwerpers, 2,000 vliegtuigen.
4. — Ontruiming van den linker-Rijnoever; Mainz, Koblenz en Keulen worden bezet met straal van 30 km.
5. — Op den rechter-Rijnoever, 30 tot 40 km. neutrale zone. Ontruiming in elf dagen.
6. — Uit het linker-Rijnoever-gebied niets wegvoeren. Alle fabrieken, spoorwegen, enz., in roege laten blijven.
7. — 5,000 lokomotieven, 150,000 waggons, 10,000 automobielen afgeven.
8. — Onderhoud der geallieerde bezettingstroepen door Duitschland.
9. — In het Oosten, alle troepen achter de grenzen van 1 Augustus 1914 terugtrekken. Hiervoor is geen termijn bepaald.
10. — Duitschland moet verzaken aan de verdragen van Brest-Litovsk en Boekarest.
11. — Onvoorwaardelijke overgave van Oost-Afrika.
12. — Teruggave van den Staat der Belgische Bank en van het Russisch en Roemeensch goud.
13. — Teruggave der Krijgsgevangenen, zonder wederkeerigheid.
14. — Afgave van 100 duikboten, 8 licht kruisers, 6 dreadnoughts, en ontwapening der overige schepen, onder bewaking der geallieerden, in neutrale of geallieerde havens.
15. — Verzekering d. r. vrije doorvaart door het Kattegat. Wegruiming der mijnvelden, en bezetting aller forten en batterijen, welke deze doorvaart zouden kunnen belemmeren.
16. — De blokkade blijft bestaan. Duitse schepen mogen verder gekaapt worden.
17. — Alle van Duitschland uitgevoerde beperking der neutrale scheepvaart wordt opgeheven.
18. — De Wapenstilstand duurt 30 dagen.

(De twee bovenstaande telegrammen verschenen reeds in onze bijzondere uitgaven van gisteren.)

## PRAATJE VAN SINJOOR

### MUS AAN ZIJN SINJOREN

Vooraf n. d. dat we aan het einde zijn van den levensweg, dat we, na meer dan vier jaar schrikken en geschreeuwen voor het leven onzer jonkvrouwen, voor de toekomst van ons land, vooral nu, dat we baktaken uit de vreesdelijke nachten van Europa ook gekend heeft, moeten wij, Antwerpenaren, kalm blijven.

Kalm blijven! o, we weten best, hoe moeilijk zulks op dit ogenblik is. Immers, we beleven historische dagen. De massa wil de straat op, wil meeleven dien aring naar niet we toestanden, wil meeleven die boorts die tevens het hart en den pols sneller kloppen doet, wil joelen en jubelen in het gegons en in het getoetermoes, wil meeleven dat worden in den machtigen stroom die ons meevort naar een nieuwe haven.

We weten best, hoe moeilijk het zijn zal de zenuwachtigheid te bezingen. Maar het moet. Ook dit effer wordt. Antwerpenaren, van u geroepd: de bezadigdheid, nog enkele uren. We hebben te veel geleden om het onuitspreklijk geluk, dat ons te wachten staat, in gevecht te brengen. Neen, we vragen niet dat ge uw tranen van vreugde bedwongen zult na zooveel tranen van smart; we vragen alleen, dat ge die tranen storten zoudt in diepe, in eindeloze ingetogenheid.

Dat moeten we doen, dat zijn we aan de liefde voor ons vaderland verschuldigd.

Vier jaar lang zijn de sinjoren bevoorrecht geweest. Kalm gebleven. Datzelfde Vlaamsche volk, dat in den loop der eeuwen zoover aan zijn vrijheden en aan zijn voorrechten heeft begrepen dat er met gewelddege weerspannigheid niets te winnen was. Zoals in torrens en beloften de treetsche stem van bezaard en fespiketele zwag, zoo ook bezaarde ons volk verstandig afgifwijgen. Wij zijn kalm geweest en waardig.

En nochtans, dat Antwerpsch volk was datgene, dat eens, gladder dan de haven, om een broodkruip, kamp en strijd heeft aangehouden, dat, sombere, ontbering massa, door de straten trok wij het grimmig eproer speekte, toen de werktaking heel het beattij stillegde en de fustische arbeider de vuist dreigend in de hoogte stak. Toen, — weet ge 't nog, Sinjoren? — toen werd aangekondigd dat twee koninkskinderen uw stad zouden bezoeken. En die koninkskinderen waren prins Albert en prinses Elisabeth.

Jan Van Rijswijk is dan naar de haven gegaan, hij heeft de massa toegesproken in eigen taal, die taal welke hij zoo lieve en welke hij zoo dierbaar heeft gehouden, en de voorrechten van den opstand zween, de deugende arbeiders ontvrong zich onder de bekoring van het bezaarde woord van den Antwerpschen volksvoorman, en ge nocht, Sinjoren, uw prinses ontvingen in een stad vol kalmte, in een stad vol zandeshijgen.

Is nu niet meer de opgewondenheid van stakende arbeiders die we moeten wezen, — het is de overtreven uitsluitend van een volk, dat den overraad van den vrede ziet gieren.

Waarom hebben we nu geen Jan Van Rijswijk meer om de massa tot bezaarde aan te maken?

Hij zou zeggen — we zijn er zeker van — wat wij zooveel hebben neerschreven, dat op dit ogenblik de

kalmte een groote, een edele, een vaderlandsche plicht is. En dan zouden wij er willen aan toevoegen dat thans de toestand bijna dezelfde is als wanneer Jan Van Rijswijk tot de havenarbeiders sprak.

Immers, Antwerpenaren, weldra zult gij, als toen, uw prinsen, uw koning en uw koninkskinderen, in dit innig geliefd vaderland met binnentreden in een stad, die tot het laatste ogenblik die vreesdeligheid heeft behouden, welke aan een volk past dat klein is in getal, maar groot in de geschiedenis. Wij moeten tot den Koning kunnen zeggen: Sire, wij hebben met kloppend hart vernomen dat Gij uw feestelijk intocht in Brugge hebt gedaan; dat wij het beeld Van Breydel en de Coninck hebt begroet en de Bruggelingen hebt aangesproken in hun eigen taal. We hebben met kortzigtige verwachting het ogenblik verbeid, waarop ook wij, Antwerpenaren, het Vlaamsch woord uit Uw mond zouden hooren. Maar — we zijn kalm gebleven tot het einde toe, om Uventville, om wille van ons Vaderland.

We zijn kalm gebleven, Sire, al den tijd van de bezetting, niet uit vrees voor groter onheil, niet uit ontzag voor den bezetter, maar uit liefde tot U, uit liefde voor onzen geboortegrond. Ook de laatste dagen, hoe dan ook de jubeltonen uit onze lang bekende borst wilden opruizen, hebben we ook den vreemde willen toonen, dat het Vlaamsche volk zijn gewoone, zijn onoverwinnelijke trouw, in om de te luidt zijn geluk uit te kringen, Sire, als Ge in ons midden zoudt zijn.

Wij herlezen thans het woord, dat Deswarte in 1915 schreef: «Wanneer de dag gloort, dat het herstelde België in den doornenkranen van de slapen afneemt, om weer op Uw hoofd de gouden kroon te drukken, dan wordt in U het woord bewaard: Door dat tot dit: dan zijt Gij de Koning der Koningen; dan, Sire, blijft ten eeuwigen dage Uw leven en streven, Uw lijden en strijden, Uw pegen en lukken, Uw roem en Uw glorie... een Vorstenschou! »

## AAN DE BEVOLKING VAN ANTWERPEN

1. — Zoals in Duitschland en in in het bezette gebied, is ook te Antwerpen een «Soldatenrat» gesticht en erkend geworden.
  2. — De «Soldatenrat» heeft zich op het standpunt van de nieuwe Duitse regering en de tot nog toe erkende «Arbeiter- u. Soldatenrat» geplaatst.
  3. — De «Soldatenrat» weet dat hij zich op een gebied bevindt, wiens bevolking tot nog toe een vijandelijke was. Hij zal zich niet in de binnenlandse zaken mengen voor zoelang de Belgen niet de inzichten van den «Soldatenrat» tegenwerken. Hij waarhuwt voor buitensporigheden en staat in voor orde, rust en veiligheid.
  4. — De «Soldatenrat» als de hoogste instans van het gouvernement en etappengebied.
- Antwerpen, den 11 November 1918.  
Nieuw Gouvernement,  
De «Soldatenrat».

## Een manifest van den soldatenraad te Antwerpen

Evenals overal elders heeft ook te Antwerpen de soldatenraad de leiding der zaken overgenomen. Deze heeft het volgende mede:  
De graden blijven bestaan, de officieren zijn met «u» aan te spreken. Enkel voor de officieren der eigen troepen en de generaals, moet nog aangeslagen worden.  
Enkel de soldatenraad heeft over disciplinaire straffen te beschikken. De officieren bekomen hetzelfde voedsel als de soldaten.  
Om incidenten te vermijden, en een geregelde ontruiming te verzekeren is het verboden alcoholhoudende dranken, bier uitgezonderd aan officieren en soldaten te verstrekken.  
De soldatenraad der 4de armee.

## DE STAD IN VOLLE LICHT

Gister avond hebben wij opnieuw de openbare verlichting in haar geheel terug in werking gezien. Wat was het lang geleden! De elektrische booglampen die de voornaamste straten onzer stad verlichten, hebben hun stralen geworpen op de beregenende menigte en op de beslijkte straten. In de winkels waren ook de donkere schermen der lampen weggenomen en alles scheen in de uitstallings er zooveel te bekoorlijker om. Kortom, er is op lichtzaamste maar weinig acht genomen en menig winkelraam was beter verlicht dan vroeger.  
De herleving door het licht, al was het dan ook maar kunstmatig, heeft heilend op de lang gedrukte menigte gewerkt.  
Morgen, wanneer allen zonder onderscheid zullen durven, dan zal de stad des avonds haar vroeger aanzien teruggevoeren hebben.  
In den Koninklijken Nederlandschen Schouwburg had een vergadering plaats van den Soldatenraad. De Kipdorpst was ten deele afgesloten.

## De Republiek in Hessen en Württemberg

BERLIJN, 10 November. — In Darmstadt is Hessen als Republiek uitgeroepen.

Ook te Württemberg is de afkanking van den koning geëischt.

STUTTGART, 10 November. — De Stütgarter arbeiders hebben groote verzamelingen uitgelekt.  
Op de dagorde staat de inrichting eener Württembergse Republiek. De afkanking van den koning wordt nog in den loop van den dag geëischt. Sedert den morgen stroomden talloze menigten voor het slot, waar de vergaderingen in de vrije lucht plaats vinden.

Een ander bericht zegt dat zich intusschen in het Landdag-gebouw, eene nieuwe voorloopige regering heeft gevormd.

## IN BEIEREN DE KONING REIST AF

MÜNCHEN, 10 November. — Ooggetuigen verklaren dat de koning tusschen 3 en 4 uur, tijdens de groote volksverzamelingen, in het slotpark gaan wandelen is. Reeds dan is hij gewaarschuwd geworden. Toen hij echter den grooten volkstroom bemerkte, welke onder schimmen en gefluit voorbij het slot toog, besloot hij de stad te verlaten. Met vier autos is hij dan met zijne familie afgereisd.

## TE NURENBERG

NURNBERG, 10 Nov. — De stad is geheel in de macht der Arbeiders- en Soldatenraden.

## DE ARBEIDERS- EN SOLDATENRADEN TE METZ

METZ, 10 Nov. — De bezetting van vesting en garnizoen heeft heden een Soldatenraad gekozen, waarbij zich de medeleiden der arbeiders en der burgerij hebben aangesloten.  
De omwenteling had zonder bloedvergieten plaats.  
De gouverneur van Metz en de politiepresident hebben zich bereid verklaard zich aan den wil der Arbeiders- en Soldatenraden te onderwerpen.

In de eerste openbare zitting van den Raad van Arbeiders en Soldaten en Burgers, deelde de burgemeester mede, dat het stedelijk bestuur hand in hand met den Raad zou werken.  
Verder werd verklaard dat geen Lotharinger-republiek zou gevormd worden, daar toch het gansche Duitse Rijk, den Republikeinschen staatsvorm zal nemen.

## Voor 125 jaar

Gisteren viel ons onder het oog weer het bewonderenswaardig boek van Condorcet, getiteld «Schets van een historisch tafereel des vooruitgangs van den menschelijken geest», dat na den dood van den wijlgeer werd uitgegeven en door hem in de laatste dagen van zijn leven was geschreven. Wij betrachtingen n. l. den volgenden passus, die voorkomt aan het slot van het «Tiende tijdvak», handelende over «De toekomstige vooruitgang van den menschelijken geest».  
«... De meer ontwikkelde volken, het recht hernemende om zelfbeschikking uit te oefenen over hun bloed en hunne rijkdommen, zullen leeren van lieverleide den oorlog te sanzen als de noodlottigste plaag, als de grootste der misdaden. Allereerst zal men den volkerenstrijd zijn verdwijnen die ontkenend werden door overvloedige van de heerschappij over die volkeren, welke zich lieten medeleiden in den moorddadigen kamp, voor zoogenaamde erfrechten.

De volken zullen weten dat zij geen overvloedigers kunnen worden zonder hunne vrijheid te verbeuren; dat bestendige Volksbonden het enig middel voor hen zijn om hunne onafhankelijkheid te behouden; dat zij hunne veiligheid moeten vrijwaren, niet de verdrukking van anderen. Langzamerhand zullen de vooroordelen van gewaande handelsbalansen verdwijnen; een zulkdanig valsch uithangbord zal de verderflijke macht kwijtraken om de aarde met bloed te drenken en de naties te verarmen in stede van ze te verrijken. Daar de volken ten slotte tot elkaar zullen neigen ter gezamenlijke betrachting der grondbeginselen van zelfbelang en van zedelijkheid, — daar elk hunner, in zijn eigen voordeel, de andere naties zal roepen tot een meer gelijkmatig deel der rijkdommen welke den mensch door de natuur of door zijne nijverigen geest worden toegewezen — en daarom zullen al die oorzaken die voortbrengen, verslimmeren, vereeuwen den haat tusschen naties, van dag tot dag verzwinden, en weldra aan de oorlogswoede noch voedsel noch voorwendsel meer verlenen.»  
In deze profetische bladzijde, voor een eeuw en een kwart geschreven, vindt men duidelijk de vier hoofdbestanddeelen neergelegd van de toekomstige vrede: volken oppermachtig beschikkende over hun lot, de inrichting van een Volkerenbond, het wegvallen van een economischen oorlog en de bestendige vrede tusschen de naties.

## IN DEN MALEISCHEN ARCHIEPEL

Na Natuurschoon, — na danskunst, — de beeldende kunst van den Oost.

Uit eene zeer belangwekkende studie van doktor J. P. Kleinweg de Zwaan, over de ethnologische betekenis der diertuigen in de kunst der inlanders van den Indischen Archipel en van andere min of meer primitieve volken.

Wanneer men, aldus spreker, de kunstprestaties van den praehistorischen jongpaaleolithischen diluvialen mensch bestudeert, dan valt het op, dat de diertuigen daarin zooveel meer beleekeerd dan het plantmotief. Zoowel wat betreft de veelvuldigheid van afbeelding als de fraaheid en juistheid der reproductie treedt het plantmotief tegenover het diertmotief op den achtergrond. Dit is zeker ten deele daarvan toe te schrijven, dat de diluviale menschen in hoofdzaak waren jagers en visschers.

Het oudst zijn waarschijnlijk de beelden, die dieren voorstellen. Dat de beeldhouwkunst bij primitieve volken eerder is ontstaan dan de teekening en schildering, kan hieraan worden toegeschreven, dat zij drie afmetingen heeft en niet alleen zichtbaar, maar ook tastbaar is. Ruwe kunstproducten, van hout of steen vervaardigd, vindt men dan ook reeds bij natuurvolken, die nog volstrekt niet teekenen of schilderen.

Ook in de ontwikkeling onzer kinderen kan men dadelijk opmerken, welk een invloed de tastzin heeft op de waarnemingen van den gezichts-zin.

Wat verder in de kunstproducten der praehistorische menschen in het oog valt, is dat het doel van het voorwerp nimmer uit het oog werd verloren.

Men heeft inderdaad getwijfeld, of men in die bijzonder fraai plastieke graveeringen en in fresco's wel het werk van den palaeolithischen mensch mocht zien.

Eerst toen men bij nu nog levende natuurvolken, die vrijwel in dezelfde omstandigheden leven als eertijds de praehistorische mensch, soortgelijk werk aantroef, weinig achterstaande in artistieke waarde bij dat van den voorhistorischen mensch, begreep men, dat die twijfel ongegrond was.

Het ethnografisch onderzoek heeft ons in de rotssteekeningen der Boschjesmannen, de holenteekeningen der Australiërs, de graveeringen en plastieken der Eskimo's en van andere Noord-Aziatische primitieve stammen, in het snijwerk der Indianen, Negeren en Melanesiërs, kunstwerken doen kennen, die evenals de palaeolithische, zeer natuurgetrouw zijn, scherp opgemerkt, raak opgezet en van artistieke waarde. Ook deze volken zijn grootendeels jagers en visschers; wat die menschen bijna dagelijks voor oogen hebben, dat weten zij feilloos en scherp gekarakteriseerd vaak voor te stellen.

Daarbij zijn van vele dier genoemde volken de instrumenten, waarmee de kunstproducten worden gemaakt, ongeveer dezelfde, als die der praehistorische menschen, n. l. van steen vervaardigde werktuigen, «alices».

Hoogstwaarschijnlijk is echter de aesthetische zin voor den praehistorischen mensch niet de enige drijfveer voor zijn kunst geweest. Men heeft die praehistorische diertafelbeelden wel als tooverbeelden verklaard. Ook nu nog plegen verschillende natuurvolken mimische dansen uit te voeren, waarbij de dansers in hun kleeding een of ander dier nabootsen, of een masker dragen, zoo'n dier voorstellend, ofwel de typische geluiden en bewegingen van bepaalde dieren nabootsen. De bedoeling hiervan kan zijn zich daardoor de magische kracht, die in zoo'n dier wordt verondersteld, eigen te maken, of om op die wijze zoo'n jachtlied te doen vermenigvuldigen en in zijn macht te krijgen.

Reeds in den praehistorischen tijd zal er niet altijd voldoende wild ter beschikking zijn geweest. Op allerlei wijzen moest men door list trachten deze dieren in zijn bereik te brengen. B. v. zal men getracht hebben de geluiden na te bootsen, waardoor die dieren elkaar plegen aan te lokken. Later kwam men er toe zichzelf als dier te verkleeden om het gemakkelijker ongemerkt te kunnen besluiten.  
Zoo kan men langzamerhand tot de overtuiging zijn gekomen, dat alle nabootsing van dieren een magisch kracht ontwikkelt, waardoor men die dieren in zijn macht kon krijgen.

Aan andere tooverbeelden geven de primitieve volken een diertuim, omdat men meent daardoor boven natuurlijke machten, die men zich in de gedaante van zoo'n dier voorstelt, te kunnen afweren. Deze vorm van magie berust op het grondbeginsel, dat het gelijke het gelijke tegenwerkt. Toover is levens tegentover.

Ook de Maleka's, waardoor men in onze Oost diefstal tracht te voorkomen, hebben vaak den vorm van een dier.

Vele diertuigen der primitieve volken houden verband met hunne godsdienstige opvattingen. Lumlholt heeft de decoratieve kunst van een Indianen-stam van Mexico bestudeerd. De decoratieven dezer leden bevinden zich in hoofdzaak op de kleedingstukken, die zij dragen. De motieven zijn vooral aan de dierenwereld ontleend en drukken religieuze denkbeelden uit. Zij zijn, volgens Lumlholt, «voortdurende gebeden».

De regenslang b. v. stelt voor een gebed om regen, met de goede gevolgen daarvan.

Zoo worden in onze Oost b. v. door de Doesoen-Daraks beelden, die dieren voorstellen, vervaardigd, in verband met de eigenaardige ziele- en geestvoorstellingen dezer inlanders.

Vogelafbeeldingen in de kunst der natuurvolken berusten eveneens vaak op hun zielevoorstellingen en het geloof omtrent het leven in het hiernaams.

De eigenaardige kattenfiguren, van palmvezelen vervaardigd, die spreker op het eiland Nias aantroef, worden gemaakt voor de heden, welke een kat hebben mishandeld of gedood en nu vreesen, dat zij daarom na hun dood door de zalgesten niet in het geestrijk zullen worden geleid, maar in een spleet worden geworpen, op den bodem waarvan een vuur brandt. Vergelijk met eene beroemde novelle van Edgar Poe. — (red. A. C.)

In de kunst onzer inlanders treft men vooral ook vaak het slang- en hagedis-motief aan, omdat men meent dat deze dieren de incarnatie voorstellen van een afgestorvene of van een of andere bovennatuurlijke kracht.

Andere diertuigen weer worden aan de booze geesten als speelgoed aangeboden, ofwel zij dienen als remplant voor menschen. Op de Keleilandjes worden, als de pokken in het land zijn, dicht bij den kampong houten beelden geplaatst, — «varkens of geiten voorstellen, opdat de pokkengeest zich met deze poppen zal tevreden stellen.

Eene andere groep van diertuigen slaan met het totemisme in verband en stellen het totemdier voor, waarvan de inlanders meenen af te stammen. Zulke totemfiguren worden ook wel op de huid der menschen getatoeerd of ingeëf.

(Een «totem» is een van hout gesneden afgodsbeeld, dat zooveel als de beschermgeest van eenen volkstam. — Rd. A. C.)

Weer andere diertuigen worden door de primitieve volken bij hunne orakels gebruikt, omdat aan zoo'n diert eene voorspellende kracht wordt toegeschreven. In Zuid-Afrika b. v. werpt de priester met een stuk hout, waarop een krokodil is afgebeeld, al naar gelang dat stuk hout komt te vallen, worden voorspellingen gedaan.

Verder komen er in de kunst der primitieve volken diertuigen voor, die eene seksuele betekenis hebben en als vruchtbaarheidssymbolen moeten worden geëld. Bij de Katri en Ipurina-Indianen schijnt men vooral aan de visch eene bevruchtende werking toe. Bij hunne ceremonieele dansen zijn deze liden als visschen verkleed, zij dragen een masker, een visch voorstellend, zetten een houten visch op hun hoofd en bootsen het zwommen der visschen na. Op deze maskers zijn vaak excessief groote menschelijke geslachtsorganen afgebeeld. Deze dansen schijnen ten doel te hebben het geheele dorp vruchtbaar te maken.

Bovendien was spreker er op, dat de diertuigen aan bepaalde gebruiksvoorwerpen, zoals booten, huizen enz. voor eigendomsteekenen gelden, of wel het zijn schriftteekens, waardoor men elkander iets mededeelt. Zoo plegen b. v. de Eskimo's geharponeerde visschen te teekenen, om daardoor aan elkander te kennen te geven, dat er walvisschen zijn gezien, op welke men jacht wil gaan maken.

Tenslotte werd nog medegedeeld, dat die voorstellingen met dieren ook wel eens dienen om een of andere gebeurtenissen in de herinnering vast te leggen of om een bepaald gebruik weer te geven.

Finsch vond bij een Papoeastam in Oost-Nieuw-Guinea een zeer fraai gesneden houten beeld, een haai voorstellend. Men deelde hem mede, dat men dit beeld had gemaakt, toen men eens een enorm grooten haai had gevangen.

Op een praehistorisch randierstuk heeft men eene graveering gevonden, eene hoogzwangere vrouw voorstellend, die op den rug ligt en over welke een randier heenschrijdt. Deze voorstelling beteekent een geboortegedruik, daarin bestaande, dat men een krachtig dier liet stappen over de barende vrouw, om daardoor de bevalling te vergemakkelijken. Een dergelijk gebruik komt nu nog in onze Oost bij verschillende stammen voor, die magische of aanzienlijke persone over de barende vrouw laten heenstappen.

In den Indischen Archipel hebben bepaalde diertuigen de betekenis van symbolen, b. v. van snelheid, kracht, behendigheid enz., omdat de dieren, die zij voorstellen, den inlanders door hun snelheid, behendigheid of kracht opvallen.

Met deze opmerkelijke uitvoerige schets is het driekwart volledig dat wij van de Maleische Eilandengroep hebben omgangehen, en waarvan de twee vorige bijdragen de zijpneelen en de huidige het middelstuk zou kunnen heeten.

## Zijn me dat eieren!

In 't groenselwinkeltje, achter onze hoek:

— Madam, geef me eens voor twee frank eieren....

Elke groenselvrouw heet tegenwoordig madam. In onze kinderjaren zeiden we *bachin*, maar dat was in den tijd dat mijnheer nog *bada* was en de kinderen een duit kregen om te gaan snoepen.

Madam neemt een ei en legt het in onze hand.

Twee frank voor een ei! 't Is grouwelijk.

En wat is dan toch een ei?

Er zijn, geloof ik, verschillende soorten van eieren: er zijn eieren om op te mazen, eieren om te eten en eieren om op te gaan.

Of hoort ge niet dikwijls de opmerking maken: ge zoudt zeggen dat hij op eieren looft?...  
Een ei kan zelfs een volwassen mensch zijn, want als iemand een weduwe met een kind trouwt, wordt er van hem gezegd: hij neemt de kip met het ei. Zoo een ei is, als ze lief-talig wil zijn, in alle geval gemakkelijker om hanteeren dan een echt ei, en, wat mij betreft, ik ga er gaarne hartelijk mee om, ik wil zeggen: ik behandel ze gelijk een raauw ei....

Hoe is 't bijvoorbeeld Columbus vergaan, toen de ontdekker van Amerika eens ter tafel van een *grande van Spanje* was genoodigd, alwaar sommige benijders hadden beweerd, dat het toch zoo moeijak niet was geweest om Amerika te ontdekken, want, zeiden ze, men moest maar eenvoudig wat nadenken. Toen de groote reiziger de woordenwisseling hoorde, sprak hij geen woord; maar na een poos overwegen, liet hij een ei brengen, hooft het zijnen tafeltelgenoten aan en zei: — Wie uwer acht zich in staat om dit ei recht overald te zetten?

Het ei ging van hand tot hand en kwam terug bij Columbus, zonderdat het vraagstuk was opgelost.

Toen nam hij het ei, tikte er lichtjes mee op den schotel, zodat het bleef staan.

— Dat's nu niet moeijak rriepen de groote heeren.

— Wel neen, wedervoor Columbus, moeijak is dat niet, ge moet maar eenvoudig wat nadenken.

Wat is een ei? Het antwoord luidt simpel: het is een lichaam welk wordt gevormd in het wijfjeslijf van verschillende diersoorten en bevaltende, onder een hard of zacht omhulsel, eene vloeistof, waarin de kiem van een jong van denzelfden aard zich ontwikkelt en er zich gedurende een bepaalden tijd mee voedt.

Wordt zoo een bebroed ei niet naar behooeren verzorgd, dan sterft het jong, gelijk het ook wel meer in de samenleving gaat, waar de gezonde rede soms in het ei wordt versmacht.

Vaar is de tijd, toen er in Antwerpen niets mocht gebeuren, of er moesten eieren bij zijn? 's Zondags voor de houten statie aan De Keyerslei was de eerste vraag aan de herberg-lief:

— Wat noten of eieren, vrienden?

Als ge 's Maandags aan de Werf kwaamt, lag er op den rijweg en het voetpad langsheen de herbergen een bed van... eierschelpen, als krakende getuigen van den eelst der Sinjoren. In 't Sint-Andriesskwartier werd er, in de Paascheveek, met eieren gekikt dat de schalen in de buurt vloegen en de tot barsten toe gevulde smullebroers lieten zich plat op den grond vallen, al juichend: «Ah may, mijn eieren!»

Het schoonst van al is, dat ik nog nooit kwaad van een ei heb hooren zeggen — of het moest niet degen; terwijl daarentegen het water in uwen mond komt als ge bedenkt hoe smakelijk een ei is, als ge bedenkt dat in de pan, of gestoofd in een potteken, of gekruikt in den rooster, of zacht gekookt in de vuist, of rauw in uw koffie, in een pint melk of in een glas lekker Leuvenschbier....

Wat is er, inderdaad, toch beter dan een ei? Twee eieren, hoor ik me dunkt, den snuggeren smullebroer al antwoorden; want zij maar zeker dat hij twee eieren verkiest boven één pruim, al kan een pruim u nog zoo smakelijk toelachen.

Hoer maar eens op de markt, als de boerin hare smakelijke, goudblonde polderpataatjes zal te koop bieden:

— Dát geen goei pataten, madam? Maar, mensch toch, waar zijn uw zinnen? 't Zijn pataten! 'kijk eieren!...

Een ei is immers geurig, fleurig, versterkend, krachtig — zelfs in overdrevelijken zin, want als twee vrouwen elkaar op 'n Antwerpsche wasmarkt staan te snauwen, is er meer dan een toeschouwer die in zijn eigen mopert:

— Zijn me dat eieren!...

Dan is er, voor een der twistende partijen, geen tijd om na haar eieren te zitten; en zij, die vrees te zullen moeten zwichten, scharrelt al haar eieren in eenen kor — zodat de toehoorders den indruk ontgaan: «Als dat ei breekt, zal het niet weinig stinken!» Want uit zoo'n twist moet toch iets volgen: een ei of een kicken....

Lieve lezerezen, wat ik u schiet zou willen aanraden: slacht nooit de hen, die gouden eieren legt, want dan vindt ge u bedrogen. Ga liever recht op uw doel af, zonder in het blinde rond te tasten, relik, och arme, een blinde doet die naar een ei slaat: hij slaat er nevens.

En als ik beëts hoe een redakteur met zijn artikel soms bedremmelt over de strant kan loopen, met een omweg naar zijn kantoor, gelijk een hen die een ei moet aan leggen, benastigd of zijn geschrijf wel zal aangemenen worden, dan vraag ik me dikwijls af:

— Zou de voorbijganger nu niet denken: Die zit met een ei?...  
Edu. Poft.



Weg met den degen, zeg ik u, of het zal slechts eindigen.  
Gij steekt naar mijn hart — daar neem dat, oude hond!  
Ienke was op zij gesprongen.







# BANK CREDIT POPULAIRE

SAMENWERKENDE MAATSCHAPPIJ

9, 11, 13, Leysstraat, 9, 11, 13, ANTWERPEN.

## Geldleeningen

aan allen 25 Fr. | op loten Antwerpen, Brussel en andere gemeenten. 65 TOT 95 FR. PER LOT.

Personen die waarden, stadsloten, of andere fondsen in pand gegeven of be-leend hebben, kunnen het noodige voorschot bekomen ten einde hun toe te laten deze voorwerpen te lichten, en alzoo terug in bezit te komen van hun eigendom. De personen die op hunne stadsloten reeds 40 fr. hebben ontvan-gen, geven wij nog eene tweede voorschot van 25 tot 50 frank.

Bijzondere conditiën voor bewaring van titels en andere waarden.

Verkoop en aankoop van publieke fondsen en betaling van Koepons zonder onkosten.

## KREDIETOPENINGEN

en onmiddellijke betaling van alle akkreditieven.

## PLAATSINGEN VAN GELD

### Spaarkas - Loopende rekening 4%

De sommen gestort op Spaarkas en Loopende rekening brengen intrest op van af den dag der storting tot den dag der terugbetaling en de storter mag dagelijks over het gansche beloop der gestorte sommen beschikken zonder voorafgaande waarschuwing of aan-vraag.

## GELDNEERLEGGINGEN OP TERMIJN

Veertiendaagsche rekening: 4.25 %  
Minstens 6 maanden: 5 %.

Bureelen en kas open alle dagen van 10 tot 1 en van 3 tot 8 T. U.

C. P. 171

## KRAK.... BOEM!!! KRAK.... BOEM!!!

## :: Ophefmakende Afslag ::

## IN DE SIGARETTENWERELD !!!

Heden begint het tabaksfabriek

... .. S. RUBIN ... ..

den verkoop van eene reeks

sigaretten alles aan halven prijs:

De bekende sigaret "VLADA" van *Amerikaansche tabak* in plaats van 0.50 fr. nu slechts 0.25 fr. het doosje van 4 stuks.

"NILKA" sigaretten 1.25 fr. het doosje van 20 st.

"VLADA" (Maryland) het pakje van 10 stuks in plaats van 1.50 fr. nu slechts 0.75 fr.

"VLADA DE LUXE" sigaretten (Turksche tabak) aan 3.- fr. het doosje van 20 stuks

Verders hebben wij besloten den prijs van onzen tabak nr. 3 van 60 fr.

op 50 fr. den Kilo te brengen.

Komt onze uitstalling zien en overtuigd U dat al-hoewel goedkoop al onze produkten onovertref-

baar zijn in kwaliteit

Pelikaanstr. 66 S. RUBIN ANTWERPEN

3179

### VERLOREN

Brievenstelsel in geel leder, bevattende eenzel-geheidsbrieven, velopen, enz. Geld mag vin-der honden, terug te brengen op het bureau van het blad. 3481

Spitke, 3 maanden oud, luistert naar naam "Nelly". Terug te brengen tegen goede be-looning. St. Jorisvest, 63, Antwerpen. 3482

KENNISMAKING. — Gezette Fransche Dame verlangt in kennis te komen met deftige heer, 30 à 40 jaar, hobbende schoone pos-tie. Schrijven onder 3483, bureel blad. 3483

COIFFEUR vraagt GAST of HALVE GAST. Hoog loon, twee vrije dagen per week, min-der broedsruil, 88, Antwerpen. 3487

### GEVRAAGD

BEKWAME STOKER-MACHINIST. Schrijven onder 3491, bureel blad. 3491

Gevraagd voor bureau Dame, goede Fransche steno-dactyl, met beste getuigenissen, 150 frank per maand. Zieh niet aanbieden. Schrijven ond. Comptables, Emiel Banningstraat, 15. 3492

GESTOLEN te Boshout, aan "De Rode Leeuw", Lier-sche Steenweg, VOS PAARD, opgeschoren po-ten, korte man en staart, ruim 5 jaar; 200 mark boelengid, Jos. Van Roosbroeck, ver-kopman, Vliegstraat, 2. 3493

### GEVRAAGD

DEFTIGE LOOPJONGEN ouderdom 15 tot 16 jaar. Zieh aanbieden op 't bureel van 't blad. 3472

VERPAKJES, zwart, geel, rood en 24 andere kleuren, allerbeste houde-ningheid, BALAERSTRAAT, 1. 3470

kust. En dat was haar fijn haar, dat rond het bleke voorhoofd goldte. Zij was het. Daarover kon geen twijfel bestaan. Maar ach, zij was het geweest, want zij was dood.

Dat was de schrikkelijke gedachte, die Stefan's ziel vervulde, gevonden had hij de beminde maar ook voor immer verloren.

Zij, die hij onder goede bewaking dacht bij Roderich Kraft te Korossal-vu, zij lag hier in de zerk van koning Milan.

Ha, waar was het lijk des ko-nings? Waarom rustte het niet in de kist?

Hoe was het mogelijk dat Genia Milan's plaats innam?

Stefan voelde dat de gedachten door zijn hoofd warrelden als sneeuwvlokken.

Het duurde lang eer het helder werd in zijn brein, maar deze klaar-heid was ellendig.

Dood, mijne Genia dood? riep hij in wilde smart uit en nu kon hij de tranen niet meer bedwingen, die over zijn bleek gelaat vloeiden. Dood gij ster mijns levens, gij roos van mijn leven!

Hij greep de koude, stijve hand en besproeide de bleke vingers met zij-ne tranen.

Dan liet hij het hoofd op Genia's hoozem vallen, als kon hij door zij-nen warmen ademen haar koud hart weer doen kloppen.

En terwijl hij zoo lag, de ongeluk-kige, schoone man, zag hij niet hoe de deur der grafstede langzaam ge-opend werd en twee donkere oogen zich op hem richtten.

Achter de deur van het graf stond Draga.

Zij had den koning snel in zijne kamer teruggebracht.

Dan was zij, door jaloezieheid ge-wolterd, door nieuwsgierigheid gedre-

### BANDIJZER

TE KOOP ZICH AANBIEDEN OP HET BUREEL VAN HET BLAD 3327

Kleermaker gelast zich met het keeren van outumes en pardessus, Matige prijzen. Lan-ge Dijkstraat, 41 (driemaal bellen). 3379

Gevraagd: WERKMAN-HOVENIER; goed salaris, vrij woon, vuur en licht. Schrijven onder 3394, bureel van 't blad. 3394

GEDIPL. VROEDVROUW Raadplegingen in vertrouwen. — Pcheloën 4, LANGE HERENTHALSCHESTRAAT, 4 3337

DRUKKERIJ TE KOOP GEVRAAGD Schrijven onder 3116, bureel blad. 3116

TE KOOP GEVRAAGD STERKE LINTEN Aanbiedingen met STAAL en PRIJS-OPGAVE, alsook der BESCHIKBARE HOEVEELHEDEN, bureel "Antwerp-sche Courant". 3422

Gevraagd: METSERS, DIENERS, GRONDWERKERS, SCHRIJNWERKERS — HOOG LOON — 3430

Louis MASSON-THYS, De Marbaixstraat, 20 Brandhout te koop. Voordeeligen prijs

TE KOOP (adres te vragen op eess blad) CARTON DE PAILLE 3747

VOORDEELIGEN PRIJS 2553

ALKOOL AZIJN 8° ACIDE ACETIQUE 80° 23, GROOTE MARKT (9 tot 12 uur) (a Woensdaga niet)

Voordeeligen prijs. 2552 Agent gevraagd.

Wie kent er niet? de Witte Capsulen v. Dr. Davidson

aan frank 3.50 de doos van 50 capsules Onfeilbaar tegen lever- en nierziekten

To bekomen te: Brussel: Apollon, rue des Croisades, (brocchur kosteloos op aanvraag)

Antwerpen: DE REUL, 57, Lange Nieuw-straat; BUDDEMAN & CO, Charlottelei, 1

Gent: DE MOOR, Brugstraat, 33

AFBRAAK TE KOOP OUDE PANNEN, STEEN EN ALLE SOORTEN VAN HOUT

Te zien ter plaats: GASTHUISHOEVESTR. TE MERXEM

EEN HEER GEVRAAGD VOOR KOST EN INWOON 3473

23, Dahliastraat, 23 (nabij de St-Jansplaats)

Hij drukte zijne lippen op de hare om haar zijnen adem in te blazen.

Hij wreef hare slapen en werke-lijk — er keerde kleur in de wangen terug.

Maar nog gingen de oogen niet open, nog wilden de lippen zich niet openen om een enkel woord te spre-ken — een woord van liefde.

— Genia, riep Stefan, de hand van het beminde meisje drukkend, Genia ontwaak.

Hoort gij de stem van uwen Stefan niet?

Zij roept u. Dat zij u opwekke!

Maar Genia verroerde niet; zij had het bewustzijn nog niet weergevonden.

Vol verwijfeling drukte Stefan de handen aan de slapen.

Wat zou hij doen, hoe zou hij de diep gezonken kracht der geliefde weer doen leven?

Hij had geen fleschje reukwater bij zich; er was zelfs geen droppeel water in de grafstede, waar hij zich bevond.

Ja, als hij maar een dokter roepen kon.

Daar kwam het hem in de gedachte dat er onder de wijze monniken van het klooster wel een moest zijn, die ge-neeskunde gestudeerd had.

In ieder klooster was er een arts en ge-woonlijk was die zoo ervaren als de beste andere dokter.

Ja, kon hij er zulk een vinden!

Maar — dan moest hij den prior aan-spreken. En die had zelf het schoone meisje in de zerk zien liggen en was ontset gevlucht bij haren aanblik.

Ja, hem zou hij roepen om hem te melden dat hier een wonder geschied was, dat het lieve kind, dat hij in de kist gezien had, nog leefde en hulp dus nog mogelijk was.

De prior zou hem volgen, hij zou zijne hulp niet ontzeggen, hij was als monnik, als arts en mensch daartoe verplicht, dien ik bem.

Stefan stond op, maar weer zonk hij neer bij de zerk.

## TE KOOP Oude Dagbladen

tegen 12.-- per 10 kilos

Zieh te wenden: "ANTWERPSCHE COURANT"

## Voor alle Drukwerk

wende men zich:

Bureel der "Antwerpsche Courant"

Voordeelige voorwaarden :: :: ::

Verzorgde uitvoering

— Nog eens, Genia, riep hij, de hand door de lokken strijkend, nog eens moet ik u verlaten, maar — ik kom weer.

Enkele minuten zal ik slechts weg-blijven den halt — waarom zou ik u nu niet met mij nemen!

Ware het niet best dat ik u in mijne armen buiten deze sombere plaats bracht?

Stefan dacht na, maar het volgende oogenblik verwierp hij het plan.

Die trap, die naar het Maria-beeld opsteeg, was steil en brokkelachtig.

Hoe licht kon hij vallen en Genia bezeeren. Neen, hij mocht het niet wa-gen.

Maar het viel hem zwaar, de geliefde hier alleen te laten.

Doch er bleef hem niets anders over. Vastberaden richtte hij zich op, na-dat hij zijne lippen op Genia's bleeken mond gedrukt had.

Op het oogenblik dat Stefan de deur naderde, sprong een gestalte in het donker terug en verborg zich in eene nis.

Het was Draga!

Zij had den jongen officier voor haar voorbijgaan, hij kwam zoo dicht tegen haar dat zij vreesde dat hij haren adem voelen zou.

Vast neep zij de lippen opeen. Zij moest zich geweld aandoen om hare vreemde niet uit te schreeuwen, want hare ziel was vervuld met hel-schen triomf.

Haha, daarop had zij niet gerekend dat Stefan Genia nog alleen laten zou in de duistere grafstede. Nu zou zij het spel winnen.

Nieuwlijks was Stefan weg of Draga reeds den sterrenhemel en zag, dat zij aan eenen vijver was, door oude wil-gen omzoomd.

Waar zou zij Genia nu laten? Zou zij haar in het water stooten?

Dat ware het eenvoudigste geweest, maar dat waagde de koningin niet.

Misschien werd zij bespied.

Zou zij om wille van dit meisje een bloedschuld op zich laden?

Draga's blikken vlogen door den kel-der.

Zij zocht eene plaats waar zij Genia verbergen kon, want ze wilde dat Stefan het geliefde meisje niet meer zou wederfinden, wanneer hij met den prior in de grafstede zou komen.

Ha, gaapte daar geene nis in den muur? Misschien kon zij daar de be-wustloze verbergen.

Draga onderzocht de nis en een schreeuw van verrassing kwam uit ha-ren mond, toen zij bemerkte dat het geene gewone nis was, maar een smal-le weg die naar buiten voerde.

Het volgende oogenblik had Draga haar besluit gevat.

Zij hief Genia met sterken arm uit de zerk.

Nog reerde het meisje niet, nog was haar bewustzijn niet teruggekeerd; zachte ademhalingen deden hare borst op en af gaan.

Draga lijde met haar in de nis.

Dan schoof zij Genia's lichaam lang-zam vooruit en volgde het.

Het was voor de koningin niet ge-makkelijk zich daar voort te bewegen.

Zij moest op handen en voeten kruip-en, maar wat had Draga niet gedaan om Genia van kant te maken!

Op dit punt zijn alle vrouwen gelijk. Om eene medervrijster uit den weg te ruimen, ze aan de blikken van den ge-liefden man te onttrekken, werkt eene koningin als eene bedelsvrouw.

En inderdaad, Draga verrichtte thans moedijken arbeid.

Maar eindelijk waaide haar frissche lucht tegen en zij besloot er uit dat zij op het einde van de gang was.

Ben minuut later ontwaarde Draga reeds den sterrenhemel en zag, dat zij aan eenen vijver was, door oude wil-gen omzoomd.

Waar zou zij Genia nu laten? Zou zij haar in het water stooten?

Dat ware het eenvoudigste geweest, maar dat waagde de koningin niet.

Misschien werd zij bespied.

Zou zij om wille van dit meisje een bloedschuld op zich laden?

ROEPZAAL "MANNIA" Terninckstr. 1. federon Maan-dag OPENBAAR VERKOOPING, inkoop van meubels, schilder- kunstvoorw. schattingen. — Geldvoorschotten. — Geheimhouding. 501

ST. MARTIN Bloedsn. middel Wonder-lijke heilkracht om Netel-koorts, Jeuksel, Hoofdpijn, Velsiekten en alle ziekten van het bloed te genezen. Opgepast voor het namaaksel. De flesch: 3.00 fr. 602H. Groote Apothek-Dragerij VINCART

113. MONTIGNYSTRAAT (hoek) 115 Antwerpen-Zuid (recht over 't Zwemdoel) Zon- en feestdagen den ganschen dag open

FRANSCHES DAME geeft privaatslessen in Fransche taal, spraak-leer en onderhoud. Snelschrift 7 frank per maand. M<sup>re</sup> NOEL, Zwijgerstraat, 1. 515

GEDIPLOM. VROEDV. Raadplegingen Pensioen. OSYSTRAAT, 62, ANTWERPEN 547

DAMEN voor de schoonheid der borst binnen 2 maanden gebruikt de

OFULINES PILLEN WONDERBAAR MIDDEL De doos fr. 4.00; 3 doozen fr. 11.00 5 doozen fr. 26.00

OPZENDING TEGEN POSTMANDAAT Algemeen dépot VOLKSAPOTHEEK 126, BREDERODESTRAT, 126 ANTWERPEN-ZUID.

Ook verkrijgbaar te Sint-Niklaas: APO-THEEK DE POORTERE. 2561

Drukkerij der "Antwerpsche Courant."

Neen, zij vergenoegde er zich mee Genia in het wilgenbosch te trekken en de takken over haar te trekken, zoodat zij schier een dak over haar lichaam vormden.

Thans mocht Genia rustig ontwa-ken.

Den weg naar de grafstede terug zou zij niet vinden, in het klooster zou ze niet durven binnentreden en Draga besloot Stefan bezig te houden zoodat hem geen tijd overbleef om naar de verdwenen geliefde te zoe-ken.

Draga keerde niet naar de grafstede terug, maar het klooster in wilde bogen omschrijvend, trad zij door eene zijpoort weder binnen en begaf zich bij den koning.

Intusschen was Stefan bij den prior gekomen. Toen Stefan de deur open-de vertoonde zich daar een eigenaar-dig beeld.

De prior des kloosters lag voor zijn bed op de knieën. Hij hield de han-den gevouwen alsof hij zooveen een vurig gebed tot God gezonden had.

— Verschooning, eerwaarde vader, zei Stefan de deur sluitend, ik bid duizendmaal om verschooning indien ik u stoek.

Gij stoort mij niet, mijn zoon, antwoordde de prior, opstaande, ik heb zooveen tot God gebeden, maar mijn gebed is reeds ten einde.

Het gezicht des priors was bleek. De straal der kleine lamp, die op hem viel, verried dat de waardige man zeer ontroerd was.

Gij komt waarschijnlijk tot mij, nam de prior weder het woord, om over de wonderbare zaak te spreken, die wij beleefd hebben.

Inderdaad, eerwaarde vader — ik ben zooveen eerst uit het graf ge-stegen en smek u met mij zoo snel mogelijk terug te keeren.

(Wordt voortgezet.)